Пам'ятайте про Україну!

ÇВОБОДА  ŚVOBODA

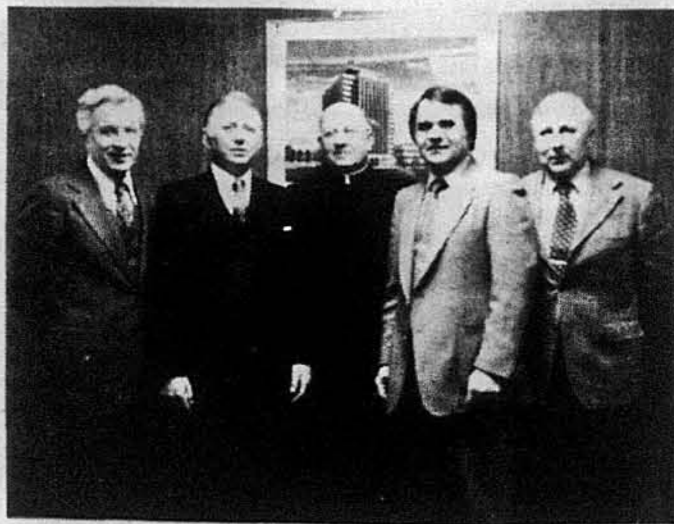
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 61. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го КВІТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 1, 1981 No. 61. VOL. LXXXVIII

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ВИДУЖУЄ ПІСЛЯ ЗАМАХУ У ВАШІНҐТОНІ

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНСОЮЗУ ПЕРЕВЕЛА РІЧНУ КОНТРОЛЮ



Головна Контрольна Комісія УНСоюзу під час річної перевірки в Головній Канцелярії (зліва): проф. І.Телюк. мгр І. Геврик; о. протопресвітер С. Біляк, д-р Б. Футей і проф. д-р В.Гнатюк.

Джерзі Сити, Н.Дж. — Як уже інформовано, Головна Контрольна Комісія УНСоюзу перевела в тижні, починаючи від суботи, 21-го березня, річну перевірку майна, діловодства, організаційного стану та інших ділянок активности УНСоюзу, закінчивши цю перевірку у п'ятницю, 27-го березня.

Контролю переводили поодинокі члени Комісії в складі: д-р Богдан Футей, мгр Іван Геврик, проф. Іван Телюк, о.протопресвітер Степан Біляк і проф. д-р Богдан Гнатюк. Кожний з контролерів, згідно з вчтановленою традицією, присвятив особливу увагу одній з ділянок активности УН Союзу.

У четвер, 26-го березня, теж згідно з традицією, головні контролери відбули інформативні наради з членами Головного Екзекутивного Комітету, які затруднені в Головній Канцелярії, та з головним редактором „Свободи". Під час нарад, якими провадив голова Контрольної Комісії д-р Б.Футей, учасники обмінялися думками в різних справах з метою поширити і посилити діяльність УНСоюзу.

Як у минулих роках, Головна Контрольна Комісія подасть свій звіт з перевірки під час річних нарад Головного Уряду УНСоюзу.

ТРИ ОСОБИ СЕРЙОЗНО ПОРАНЕНІ; НАПАСНИКА СХОПЛЕНО НЕГАЙНО

Вашінгтон. — День був сповнений виконуванням щоденних обов'язків і ніщо не заповідало трагедії, коли президент Роналд Реґен, в окруженні своїх співробітників і охорони вийшов з готелю Гілтон у Вашінгтоні після виголошення промови до будівельних робітників, коли нагло десь коло 2:30 год. по полудні серія револьверних стрілів потрясла повітрям.

Три особи впали на тротуар, а Президента його охорона блискавково втиснула до його лімузини, яка негайно від'їхала з місця злочину. В той час ніхто не знав, що Президент ранений і щойно в дорозі його охорона відкрила це й скерувала авто до лікарні університету ім. Джорджа Вашінгтона, де лікарі зробили успішну операцію, витягнувши кулю з лівої частини грудей. Пресовий секретар Білого Дому, Джеймс Брейді, якого також доставили до цього шпиталю, після винятково тяжкої операції від пострілу в голову бореться зі смертю. Один із членів Секретної служби і один поліціянт теж оперовані в тому самому шпиталі.

Підозрілого в замаху, 25-річного Джона Гінклі, мол., який згідно зі свідченням присутніх на місці трагедії віддав шість стрілів, схоплено і арештовано й відставлено до поліції, а відтак до ФБІ.

Слідство виявило, що Гінклі походить із заможної родини зі стейту Колорадо, його батько є керівником оливної компанії. Згідно з інформаціями батька, Джона старшого, його син перебував під опікою психіятра. Підозрілий перебував під готелем якийсь час перед виходом Президента з готелю й звернув увагу присутніх там своєю метушливістю та ворожою поставою у відношенні до представників преси і працівників телебачення, які були на місці зі своєю апаратурою. Чому охорона Президента й присутні на місці інші поліційні чинники не очистили місця, де мав проходити Президент, ані не провірили підозрілого — не вияснено.

Останні інформації з лікарні вказують, що Президент у вівторок вранці знаходився у винятково доброму стані, говорив та жартував, поранені вашінгтонський поліцист Томас К. Делагейні і член охорони Президента Тимоті Дж. МекКарті після операції приходять постепенно до здоров'я.

Спроба вбивства Президента та поранення трьох інших осіб викликала велике затурбування в краю і за кордоном. Публічна опінія порушена до глибини фактом, що так часто відбуваються замахи на життя Президента й інших провідних діячів цієї країни та що всі дотеперішні протизаходи не багато помагають. Опінія вимагає рішучіших протизаходів як від законодавчих палат так і від екзекутивних чинників.



Президент Р. Реґен в момемті коли куля атентатчика прошила йому груди під піднесеною до привіту лівою рукою.





Три поранені напасником особи лежать на тротуарі біля готелю Гілтон, а група поліціянтів і членів Секретної служби держать при мурі (зліва) атентатчика.

ПОСЛАННЯ

БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА З НАГОДИ ВРОЧИСТОГО ВВЕДЕННЯ НА ВЛАДИЧІ ПРЕСТОЛИ АРХИЄПИСКОПА — МИТРОПОЛИТА СТЕПАНА СУЛИКА (31 БЕРЕЗНЯ 1981) І ЄПИСКОПА ЧІКАҐСЬКОГО ІННОКЕНТІЯ ЛОТОЦЬКОГО ЧСВВ (2 КВІТНЯ 1981).

Усім моїм Духовним Дітям — Владикам, Священикам і вірним Філядельфійської митрополії в ЗСА.

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Наша Українська Католицька Церква — ця предківська Церква Київсько-Галицької Митрополії і всієї Руси, якої всі ми є діти, навіть тоді, коли живемо поза Україною, є для нас духовною батьківщиною. Ця духовна і свята для нас усіх Церква, є водночас нашим духовним скарбом, який ми всі маємо берегти.

Без уваги на те, що її урядово зліквідувала на Україні атеїстична влада на спілку з московською патріярхією, ця наша свята Церква існує, виявляє свою незламну життєздатність, страждає, ісповідує і родить нових мечників за Христа і Його святий заповіт — „щоб всі були одно" (Ів. 17,21). Починаючи в 1963 році, — по виході на волю, — другий період архипастерського главенства, нашою більшою журбою і працею було — не допустити до того, щоб цю Церкву стерто з лиця землі, щоб дати їй морально-духовну силу та й матеріяльну поміч щоб вона могла проіснувати, щоб стала „світлом на просвіту" і знаменням „для падіння і вставання" (Лк. 2,32,34).

„Світлом і знаменням" мусить бути наша Українська Церква без уваги на те, як розвинуться дальші події в Україні й у цілому світі, і саме для того поставив я на другому Ватиканському Соборі прохання про признання цій переслідуваній Церкві патріяршого устрою. Всі наші дальші старання в Римській Апостольській Столиці були ведені тією великою ідеєю, щоб ця наша Церква могла бути „Світлом і знаком-знаменням". Допомогти їй в тому могли її діти, розсіяні по цілому світі і ієрархічно зорганізовані, як маленькі зі собою неспаяні острівці серед чужого їм моря. Звідтіля саме випливають всі наші заходи щоб злучити те розсіяне стадо во єдино, об'єднати його біля свого Глави і Батька, щоб цьому об'єднанню дати вияв у нашому традиційному правлінні, в священних церковних Синодах. Для тієї святої цілі були скликувані всі наші Синоди, а вінцем тих зусиль був Синод 1969 року, на якому прийнято постанови і засади стануть на канонічно-правних началах у правлінні Української Католицької Церкви в усіх країнах поселення, де живуть її вірні під проводом її Верховного Архиєпископа-Патріярха як Глави, виразно покликаючись на постанови й вказівки Другого Ватиканського Собору.

Ідея патріярхату і помісности, яку ми видвигнули в 1963 році на Вселенськім Соборі, була поставлена, щоб оживити й обновити релігійне життя вірних, щоб стала вона мобілізуючою для вірних нашої Церкви на поселеннях за словами Соборового Декрету:.....треба подбати всюди в цілому

(Закінчення на стор. 4)

В Америці

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ ВСТАНОВИВ мінімальну висоту життєвого рівня, до якого тепер пристосовуватимуться всі федеральні аґенції, зокрема Департамент здоров'я і суспільної опіки та інші, які відповідають за соціяльні програми. На думку речників Департаменту праці життєві потреби родини, яка складається з чотирьох осіб і живе в місті, не повинні бути меншими як 8,450 долярів в річному відношенні, а родини на селі 6,340 дол. У першому випадку життєвий рівень збільшився на одну тисячу долярів, у другому — на 850 долярів. Нові зарядження про життєвий мінімум увійшли в силу 11-го березня ц. р. Окремо у зарядженні згадується про одиноких осіб, життєвий рівень яких повинен становити 4,310 долярів, для родини з двох членів — 5,690, з трьох осіб — 7,070, з п'ятьох осіб — 9,830, а з шести осіб 11,210 долярів.

ВЕРНОН ДЖОРДАН, голова Ліґи міських справ заявив під час виступу у Клівленді, що економічна програма президента Роналда Реґена, а зокрема його втинання допомог Федерального Уряду на фінансування соціяльних програм дуже пошкодить найбіднішому прошаркові населення, яке тепер у багатьох випадках буде покривджене своїм власним урядом. Джордан однак додав, що боротьба за збереження деяких соціяльних програм ще не закінчена і вона ведеться тепер на Капітолі. „Ми дещо згубимо, але ми також дещо збережемо", — заявив Джордан під рясні оплески присутніх.

В ПОНЕДІЛОК РОЗПОЧАВСЯ процес формування лави присяжних, яка має вирішити, чи сенатор Гаррісон Вілліямс з Ню Джерзі винен у змові і перекупстві, які йому закидає прокуратура. Сенатор Вілліямс, 61-річний законодавець, який 22 роки свого життя відслужив у Сенаті і термін якого вигасає в 1982 році, заявив, що він є „цілковито невинною особою". Прокуратура натомість, користуючись доказовими матеріялами службовців Федерального Бюра Інвестиґацій (ФБІ) твердить, що сен. Вілліямс, будучи головою сенатської комісії праці і громадських справ був замішаний в аферу заговору і перекупства та обіцяв за певною винагородою спонзорувати додаток до закону, який дозволяв би багатим арабам перебувати у ЗСА. Подібні „абскам" процеси вже відбувалися в минулому над кількома конґресменами.

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ ЗАЯВЛЯЮТЬ, що в червні пенсії соціяльного забезпечення будуть підвищені на 11,2 відсотки, або навіть більше, в залежності від росту цін і життєвого рівня. Точні інформації стануть відомими після того, як Федеральний Уряд опублікує точний індекс за березень 1981 року, а це станеться не скоріше, як в другій половині квітня.

ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ у стейті Мичиґен дуже поділена. Причиною двоподілу, кажуть політичні спостерігачі, є непорозуміння, які наступили між членами партії негритянського і жидівського походження. Непорозуміння виникли на тлі збірки фондів і приготування партії до виборів в 1982 році, у якому про перевибір старатиметься багато сенаторів і конґресменів, а також губернаторів, яким кінчиться каденція. Персонально сваряться між собою посадник Детройту негр Колман А. Янґ і колишній голова стейтового відділу Демократичної партії Морлій Віноград, який є жидівського походження. Сварка однак поширилась поза ці згадані особи на цілі спільноти, які себе взаїмно обвинувачують в „расизмі", „нетерпимості" і „розпаленні „ворожої атмосфери".

В совєтському таборі загинув естонський дисидент

Стокгольм, Швеція. — Сюди прийшов до центру, який займається справами балтицьких патріотів і дисидентів, провірені інформації про смерть в одному з концентраційних таборів Совєтського Союзу естонського діяча Юрія Кукка. Юрій Кукк був професором університету й займав провідну позицію в національновизвольному русі Естонії.

В лютому 1980 року російське КҐБ арештувало професора Кукка, закидаючи йому розповсюджування протисовєтської літератури. Тією „протисовєтською" літературою були інформації про національне життя естонців, про русифікацію Естонії та про переслідування російськими шовіністами всіх проявів національної діяльности, врешті, про долю естонських патріотів в російських тюрмах і концентраційних таборах. Запроторений до концентраційного табору на далекій півночі в районі Мурмаську, проф. Кукк розпочав протестну голодівку. Після чотирьох місяців голодівки, не дочекавшися ревізії процесу, ані поліпшення умов в концентраційному таборі, Кукк помер.

Його дружина Сільві потвердила ту інформацію й передала до Стокгольму на руки одного з естонських патріотів.

ГРУПА ТЕРОРИСТІВ В РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, Бразилія, заатакувала газету правого крила „Трібуна да Імпренза". Коло 12 терористів закидали бомбами приміщення і друкарські машини. Перед атакою напасники заявили: „Ми закінчимо раз-назавжди з тією фашистською пресою". Після переведення атаки, заки ще прибула поліція, напасники втекли. Керівник видавництва Пабльо Бранко заявив поліції, що не виключено, що атака була долом крайньо правих кіл, які „прикинулися лівими".

ПОЛЬСЬКА ПРОФСПІЛКА ВІДКЛИКАЛА ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК

Варшава, Польща. — У висліді переговорів між вільною профспілкою „Солідарносьць" і урядовою делеґацією очоленою заступником прем'єр-міністра Польської Народної Республіки Мєчиславом Раковскім, вільна профлілка відкликала тимчасово заповіджений на минулий вівторок, 31-го березня ц.р., генеральний страйк робітників.

Під час сімгодинних переговорів обидві сторони досягнули порозуміння з тим, що детайлі цього домовлення будуть ще окремо опрацьовувати комісії складені з представників уряду і вільної профспілки. Договір однак мусить ще бути затверджений крайовим керівництвом профспілки і його реферуватиме особисто голова профспілки Лєх Валенса в Ґданську.

Інформація про домовленість була подана офіційними засобами масової інформації і вона, можна з певністю ствердити, принесла відпруження у загальному житті польського народу і полеґшу для тих керівних чинників, які відповідають за долю народу. В переговорах була заторкнена справа брутальної поведінки поліції в Бидґощу і хоч в офіційному комунікаті не засуджується безпосередньо поведінки поліції там однак ґовориться, що вона не виконувала своїх завдань згідно з процедурами встановленими урядом. Профспілка зі своєї сторони заявила, що якщо б не було окупації урядового будинку селянами, може не було б зудару поліції з робітниками. Уряд натомість погодився ще раз розглянути справу вільної профспілки для селян. Відносно третьої справи, а саме переслідування дисидентів, обидві сторони покличуть до життя спільну комістію, яка розглядатиме окермо цю справу.

У світі

АНГЛІЙСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ аґентство Ройтерс повідомило з Юґославії про виступи студентів, що в деяких випадках прибрали характер заворушень. У Прістні, університетському місті на півдні Юґославії, студенти застрайкували, обсадили будинки й відмовилися послухати доручень адміністрації. Заскочена адміністрація викликала поліцію. Коли поліція пробувала силою усунути студентів, вони поставили спротив і тоді дійшло до зударів. Поліція вжила сльозоточивого газу, й щойно тоді вдалося їй усунути студентів з окупованих заль. Причиною студентських виступів були непідходящі харчі. Коли ж студенти звернулися до влади й вказали на скандальну якість харчів і фактичне недоїдання студентів, влада збула їх нічим. Предсідник юґославського парляменту Драґослав Марковіч в інтерв'ю з пресою підтвердив факт студентських виступів і додав, що Прістіна це не є єдиний і не відірваний випадок. Так само юґославське аґентство Танюґ потвердило студентські виступи й подало їхню причину.

ДЕ МУНКА, тижневик профспілок Румунії, повідомив, що на вимогу робітників румунські профспілки звернулися до урядових і партійних органів з пропозиціями: піднести заробітню платню, скоротити години праці, піднести гігієнічні й інші умови праці. Так само профспілки видвигнули вимогу кращого влаштування робітничих вакацій і відпочинків. Всі ці вимоги профспілки висунули перед конґресом профспілок, який відбудеться слідуючого місяця. Федерація румунських профспілок об'єднує сім мільйонів робітників. Не зважаючи на те величезне число членів, дотепер профспілкова централя не має голосу, а тільки виконує доручення партії, згідно з обов'язуючим комуністичним принципом, що „профспілка є трансмісійним поясом для передавання волі партії робітникам і переводженням заряджень партії у життя." Загально припускають, що шумування серед румунських робітників викликане боротьбою польських робітників.

МІЖ ЗАХІДНЬОЮ НІМЕЧЧИНОЮ і Східньою та Польщею вибух гарячий спір за кордони. Але тільки на папері. Йдеться про різні мапи, починаючи від уживання у школі, а відтак залізнодорожні, автострадні тощо. Західня Німеччина відзначувала границю Німеччини з 1938 року, проти чого запротестувала Польща. А Східня Німеччина запротестувала, що на мапах Західньої Німеччини східня й західня її частини творять цілість. Для полагоди спору створено комісії.

ПІСЛЯ ПРИПИНЕННЯ боїв між двома різними мусулманськими сектами в Ливані почалися бої між християнською міліцією і мусулманськими партизанами. З ініціятиви командування сирійських збройних сил після коротких переговорів дійшло до перемир'я між збройними частинами мусулман і християн. Одначе, є побоювання, що перемир'я триватиме коротко, бо останнім часом збройні відділи мусулман, які складаються з дуже різних елементів, які не мають ні спільної цілі, ні спільного командування, ініціюють збройні конфлікти на різних відтинках.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В сліпій вулиці

Немає державного режиму, ані суспільно-політичної системи, що мали б у своїй практичній діяльности тільки успіхи. Одначе важко, а то й неможливо знайти аж таку диспропорцію між успіхами й неуспіхами, як це має місце в совєтській системі. Ясне, що совєтська система має якісь успіхи, але диспропорція між коштами й зусиллями, завдяки яким ці успіхи осягнено — величезні. Те, що в світі інші країни й системи осягнули вкладом праці і засобів, у СССР коштувало ще й до того безліч людських жертв. А осягнене — далеко позаду сподіваного й обіцюваного владою.

Найновіший приклад цьому — Польща. Сучасні події у Польщі, всенародне незадоволення й обурення були можливі тільки на ґрунті абсолютних невдач совєтської політики. До сучасного безладдя і безвихіддя дійшло не з вини Ґомулки, ані Ґерека, ані тих дальших, що навіть не зуміли загріти стільця, бо вони були тільки сліпим знаряддям у руках безглуздих „вождів світової революції", які хотять правити світом з-поза кремлівських мурів з „Капіталом" і іншими творами комуністичного „Пентатевху" в руках. Ділянка за ділянкою совєтський режим не зумів ров'язати життєвих завдань і труднощів. Після більш як 60 років його правління з усіми несусвітніми експериментами, які довелося народам і людям перенести на своїх плечах, сьогодні вже немає найменшої надії, що він зможе наладнати, те, чого не зміг наладнати дотепер.

Совєтська пропаґанда намагається переконати світ і, очевидно, себе, що СССР „розв'язав раз і назавжди національну проблему" народів СССР. Неначе глум над тими виявами, що їх створило й далі творить русотяпство, російський шовінізм та зазнайство! „Мова Леніна", „мова великого російського народу" насаджувана Москвою витискає і обезкровлює мови всіх інших народів. Великі культури різних народів, які вони творили сотнями і тисячами років, заступається російською культурою та ще й в совєтській формі, а про національно-політичні права навіть говорити забороняється. Так „розв'язано" національну проблему в СССР!

У тій самій совєтській пропаґанді з неприхованим цинізмом кричиться про „достоїнство" підсовєтської людини. А це „достоїнство й благополуччя" ілюстрували колись сотні тисяч і мільйони в концентраційних таборах і тюрмах, а тепер десятки і сотні тисяч. Постійну незамінниму ілюстрацію до того творить обличчя підсовєтських людей: без усміху, знеможені, передчасно постарілі. Тому й не диво, що сама згадка про людські права в СССР виводить представників совєтської влади з рівноваги.

Окремою сторінкою є совєтська економіка. Вона є досконалим взором, як не слід господарити. Стільки труду, скільки підсовєтська людина вклала в господарську ділянку, напевно не вклала ніяка інша людина в світі. А висліди — відомі. Прямо не можна зрозуміти, як після 60 років у аґрарній країні, якою ще в великій мірі є СССР, постійно не вистачає хліба. Так само як не можна зрозуміти, що совєтські лідери так задурманені своєю власною пропаґандою, що ще сьогодні називають колективізацію „найбільшим досягненням совєтської системи". Кожен день і кожен крок переконує в чому іншому, а вони повторюють своє та ще й тримаються його наперекір фактам, наперекір власним інтересам.

Безклясове, чи одноклясове суспільство породило найбільші соціяльні й економічні різниці. Ніде немає ні „номенклятури", ні „номенклятурним крамниць і маґазинів", тільки в СССР. І це все суслови і брежнєви якось вміють погодити з „Капіталом" Маркса. Мабуть власне це породило таку велику жадобу правди, як це помітне тепер в СССР. Це зовсім не припадок, що в часі найгіршої нужди чисток і терору Сталін вигадав „жити стало краще, жити стало веселіше", а над мільйонами погибших і помордованих ті, які залишилися при житті, повторяли це за ним.

Совєтський Союз знайшовся в сліпій вулиці. На ті всі проблеми, які згадано вище та на інші, яких тут не згадано, він не має ніякої розумної відповіді. До якої міри він безрадний показує сьогодні ситуація у Польщі. Розвиток подій у Польщі йде проти комунізму, а Москва не може дати відповіді, що робити далі, щоб вийти з важкої ситуації. Ні пляну, ні концепції, ні програми, як вийти з біди. На це все залишилась одним одна на все відповідь: демонстрація сили! А це ж безглуздя, це власне доказ повної безнадійности, бо як же йнакше назвати такий стан, коли не конкретні вимоги селян, робітників, працюючих інтеліґентів замість відповіді витягається гармати?

Та найгірше в тому — це факт, що СССР нездібний піти на зміни і реформи. Зміни і реформи прийдуть, але вони прийдуть з волі народу і проти системи і тому вони знову коштуватимуть безліч трудів і жертв.

Т.Т.

АНТИСЕМІТСЬКІ АКЦІЇ В КИЄВІ

2

Подружжя Варваків має троє дітей. Леонід хворий, він інвалід II-ої групи, по професії математик. Ліліяні Варвак за те, що вона настирливо домагається дозволу виїзду до Ізраїля, совєтська влада закидає психічну хворобу. З тієї також причини родині Варвакам хотять забрати всіх трьох малих дітей. Ліліяну Варвак насилу забрали до київської психічної амбулаторії і опісля лікарі поставили діягнозу, що вона „соціяльно небезпечна".

Минулого року 23-го серпня, Ліліяна Варвак купила квиток на київській залізничній станції, щоб поїхати в Москву й клопотати за дозвіл на виїзд. Міліція на станції її арештувала, забрала в неї всі речі, а потім відвела в тюрму й щойно після півночі звільнила. Коли ж у листопаді минулого року Ліліяна й інші її товариші, які внесли прохання на виїзд, вислали листа на Мадридську конференцію з проханням допомогти їм у виїзді та відбували триденну голодівку, 10-го листопада міліція й КҐБ доконали нападу на мешкання Варваків з метою схопити її й відставити до психушки. У згаданому документі Ліліяна Варвак так описує той напад: „10-го листопада опівночі під мій дім під'їхала автомашина швидкої допомоги. В той час я наглядала над дітьми, які бавилися на подвір'ї. З авта вийшло п'ять чоловіків: один був у мундирі капітана міліції, два — в білих халатах, а двоє — у цивільному. Мене оточили й веліли йти в авто. Я прикликала дітей, а тих, що прийшли, попросила показати мені документи; крім цього я додала, що чоловік в лікарні і я сама з дітьми. Прибулі відмовилися ідентифікувати себе, але зажадали, щоб я з дітьми пішла в авто. Я відмовилася й заявила, що віддам дітей тільки їхньому батькові. Тоді вони мені заявили, що з моїм чоловіком дітей залишати не можна, бо він їх не нагодує і взагалі невідомо, що з ними зробить, а вони зате віддадуть моїх дітей в добрі руки. Я тоді знову зажадала документів від них. У відповідь на це вони мені погрозили: „Якщо ви так будете поступати далі, ми вас дамо до дому божевільних на ціле життя". Діти понастрашувались і почали голосно плакати. Тоді прибулі почали виривати дітей силою від мене. Котрийсь з них схопив мене. Діти з перестраху голосно кричали, а я почала кликати помочі. На наші крики почали з дому збігатися сусіди. Вони боялися протестувати, але обурено приглядалися, як п'ять чоловіків виривали дітей з рук матері, а її саму намагалися запхати в авто. Напасники видимо були стурбовані великим числом свідків і звільнили дітей, а від мене вимагали, щоб я поїхала з ними. По якомусь часі безуспішно від'їхали."

На тому не закінчилася драма молодої матері і її трьох дітей цього дня. Напасники знову прибули, знову намагалися забрати матір і знову без успіху.

Очевидно, що ціла справа стала голосною в Києві. Численні сусіди, а навіть люди з дальших кварталів, прибували, щоб побачити „героїв" нападу та пізнати ближче умови, в яких все це сталося. Міліція постійно тримає будинок, де живе родина Варваків, під наглядом і є небезпека, що кожної хвилини збільшеними силами міліції й КҐБ знову поновлять спробу схопити матір і відставити до дому божевільних.

Антисемітська акція на ширшу скалю

Одночасо з тим „хтось" починає в цілій околиці ширити антисемітську пропаганду. Стають голосними розмови про „сіоністів-ворогів народу", про їхню співпрацю з „буржуазними націоналістами", про їхній „паразитизм", „тунеядство" (дармоїдство) тощо. Одночасно серед мешканців будинку КҐБівські підбурювачі шукають охочих, які вимагали б виселення родини Варваків з будинку, бо вона „ширить неспокій і не дає людям жити".

Згадані тут в шалки не всі що їх подає переданий документ. А документ знову ж не подає усіх тих подій, які останніми місяцями мали місце в Києві. Але вже передані тут факти показують,

що йдеться про широко закроєну протижидівську кампанію, яка постійно загострюється, й раніше чи пізніше приведе до ширших протижидівських виступів, що ними така багата російська історія.

Треба сподіватися, що жидівська громадськість у вільному світі зареаґує на ці прояви совєтського антисемітизму. Нам ці події не чужі, йдеться бо про наших сусідів і співгромадян жидівської національности.

йдеться про столицю Украни, яку знову російські шовіністи й чорносотенці опоганюють антисемітськими виступами проти чесних громадян, проти людей, які хотять поєднатися зі своїми родинами в Ізраїлі, які хотять бути вільними.

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ПИТАННЯ: Чи правда, що одесити найдотепніший народ? Оповіжте один оригінальний дотеп.

ВІДПОВІДЬ: Був я оце недавно на святі. Посадили мене, як гостя, у президію. Знайомлять. Той доктор, той маґістер, той професор. Професорів найбільше. От де, думаю університет відкрити. Не знати як із студентами, а професура вже є.

Коли це чую хтось згадав професора Караванського. Ага, значить, не один я у вільному світі, маю ще й однофамільця — професора. Хотів був з ним запізнатися, аж бачу, що то мені такий титул присвоїли. Професори й мене зробили професором, кооптували, як той каже, до свого кола. Я й мовчу. Десь, певно, є в Америці таке право.

Так я увесь той вечір і пробув професором.

А прийшов додому і ніяк не засну. Усе думаю: нащо мені титул. І пригадав собі таку історію.

У таборі нас усіх одягали на один копил: штани, шапки — усе однакове. Шапки давали вушанки, сірого кольору, і називали їх сталінками. Тільки табірна придурня — бригадири та інші начальники з нашого ж таки брата — нізащо в світі тих сталінок не носили. Пошиє собі якийсь ковпак з ковдри, аби тільки не носити такої шапки, як у всіх, аби не бути сірим, звичайним, рядовим.

Був у мене бриґадир — Ільїн. Так той, як підійшла зима, виміняв собі японську війському шапку. Була вона жовта, аж золота, на штучному хутрі і мала багато всяких клапанів. На кожному вусі був ще й клапан, щоб, значить, коли спустиш вуха у шапці, то можеш відкрити маленький клапачок і слухати, що діється. Уся придурня заздрила Ільїну. Бо як вийдуть усі бригади вранці до брами, звідки виводять нас на роботу, то всі у сірих шапках, а Ільїн серед усіх, як той генерал серед солдат, у золотій японці.

Аж ось привозять нам усім зимове убрання. І щоб ви думали? Усім видають японські шапки, точнісінько такі, як у Ільїна.

Отож кожен убрав таку саму шапку, як і бригадир. І того самого дня, як це сталося, Ільїн скинув свою японку і убрав звичайну сталінку. Щоб не бути таким, як усі!

Так он воно, нащо людям титули! Титул, він все одно, як та японка у Ільїна. Для того, щоб не бути сірим, звичайним, пересічним.

І тут я пригадав ще одну історію.

Був у нас в таборі один в'язень — колишній сержант, — котрий конче хотів, щоб його кликали побатькові: Іване Корнійовичу! Як тільки не підсипався він до нас! Одному зробить якусь послугу і нагадає, що він Іван Корнійович, другому подарує щось, третьому допоможе виконати норму. Ну, а коли ти людині зобов'язаний, то й кличеш її так, як їй приємно. І, знаєте, домігся таки той сержант свого. За якийсь час всі кликали його Іваном Корнійовичем. А там, де всі Петри, Грицьки та Миколи, то Іван Корнійович це вже фігура. Приходить, наприклад, з волі свіжий чоловік і з усіма знайомитися: той — Петро, той — Дмитро, той — Кирило, а цей, бачте, Іван Корнійович. Значить, найповажніший.

Ну, а люди є люди. Стали думати: як це Іван Корнійович так спритно їх окрутив? Пошив усіх у дурні. І знаєте, ніхто ні з ким не змовлявся, аж одного дня в'язні взяли та й побили нашого Івана Корнійовича.

Пригадав я оце та й кажу:

— Не треба мені титулів!

Отак вголос і кажу, забувши, що воно ніч, і що я у ліжку.

Дружина й прокинулась: „З ким це ти балакаєш?

— Та — кажу — згадав про японку.

— Про яку японку?

Я їй усе й розповів. А вона:

— Так тож у таборі було. Тут не табір. Тут кожен називає себе, як хоче. На то воля.

— Так хіба я проти волі? Тільки, щоб часом сміху не наробити.

— Не бійся — не наробиш. Із сміху люди бувають. — Повернулась на другий бік та й спить.

А я ніяк не можу. Третю ніч не сплю — усе думаю: ким себе проголосити: професором, доктором, апостолом-учителем, генералом чи президентом?

Володимир Душник

ПЕРЕДВИБОРЧІ ЖОНҐЛЮВАННЯ У ФРАНЦІЇ

Франція приготовляється до виборів нового французького президента зі всіми прикметами притаманними французькій демократії — тонким гумором і сатирою, закликами до патріотизму та серйозною дискусією над різними проблемами, що їх має розв'язати французька нація, коли до влади прийде новий президент. Вибори мають відбутися при кінці квітня 1981 року.

Серед здеклярованих кандидатів на нового президента Франції знаходяться такі особи, як: теперішній президент Валері Жіскар д'Естен, націоналіст-деголіст Жак Шірак, соціяліст Франсуа Міттерранд і комуніст Жорж Марше.

Із усіх чотирьох кандидатів найбільше відомим є Жіскар, якому признають визначний політичний талант, стиль та тактику справжнього державного мужа.

В останніх роках його каденції Жіскар, навіть з певними успіхами, старався вдержати Францію у ролі посередника між Америкою і Совєтським Союзом. І хоча він був вповні свідомим небезпеки, яка грозила Західній Европі з боку Совєтського Союзу, не все піддержував політику Вашінґтону, відносно СССР а головно за час президентури Картера.

Жак Шірак — тепер посадник Парижу. Він консервативний націоналіст та великий прихильних і учень колишнього президента Шарля де Ґолля, який втішається безперечною підтримкою консервативних виборців Франції. Він куди більше рішучий у своїх поглядах відносно французької закордонної політики і часто критикує Жіскара саме за його „нерішучість" і намагання в тому ж самому часі бути „добрим" з Америкою і Москвою. Так Жіскар, як і Шірак висловлюють надії, що відносини між ЗСА і Францією тепер напевно поправляться, коли у Білому Домі урядує американський консерватист Роналд Реґен.

Третім кандидатом на президента Франції є соціяліст Франсуа Міттеранд, який занимав пост кабінетного міністра ще в 1948 році і кандидував проти Жіскара в 1974 році. Його часто порівнюють до американця Гаролда Стассена, який, як відомо, кандидував майже у кожних президентських виборах на протязі останніх кількадесят років. Французькі соціялістичні виборці уважають його за „перманентного" кандидата, особовість якого нічим не притягає французького народу.

Жорж Марше є також „перманентним" кандидатом французької комуніс-

(Закінчення на стор. 4)

Ольга Гаєцька

НАПЕРЕДОДНІ 30-РІЧЧЯ ХОРУ „ДУМКА"

Пісне! Величня рідна пісне!
Розправ свої високолетні крила
В великий день!
Без тебе серце в грудях трісне.

З тобою викрешемо з серця, як з кресила
Святий огонь...

Роман Купчинський

Культурні досягнення та надбання народу є мірилом його творчої вартости. До збагачення української духової культури протягом сторіч спричинилася і відіграла величезну ролю українська музика, а в її рамках — наше прегарне хоральне мистецтво.

Не диво, що створилися численні хорові одиниці, раді виконувати, відповідно до своїх спроможностей, твори Д. Бортнянського, М. Лисенка, К. Стеценка, Я. Степового, М. Леонтовича, Р. Ревуцького, Б. Лятошинського, С. Людкевича та багатьох інших.

У 50-их роках, коли хвиля нової еміґрації влинула до Америки й Канади, по більших скупченнях творилися нові культурні центри, й, очевидно, хори. Група ідейних ентузіястів українського хорового мистецтва в Ню Йорку на чолі з інж. Володимиром Богачевським, мґр Леонтієм Крушельницьким та інж. Богданом Раком стала ініціятором творення чоловічого хору „Думка". Творцем і душею та кількакратним довголітнім дириґентом, повним безкорисної посвяти, був усіми улюблений „Льоньо" — мґр Леонтій Крушельницький. Про високомистецький рівень хору та його вартість можна було б багато прочитати на сторінках української, а також і американської преси.

Тридцять років праці — це незчисленна кількість проб — співанок, концертів, головно перед українською, як і чужою публікою. У 1959 наступила переорганізація хору з мужеського на мішаний з можливістю існування жіночого хору. Велике виховне значення мало теж створення хлоп'ячого хору під назвою „Молода Думка" (дириґент інж. Р. Степаняк і комп. І. Недільський). За цей протяг часу дириґентами були: інж. І. Жуковський, О. Микитюк, д-р І. Соневицький, І. Задорожний, О. Берник і зараз С. Комірний.

Поєднання мистецьких здобутків „Думки" з товариським життям хористів у тісній співпраці з громадянством було завжди гідне подиву. Влаштовувано тра-

(Продовження на ст. 4)

У ЛМКЛЮБІ — МУЗИЧНО-ВОКАЛЬНИЙ ВЕЧІР

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 3-го квітня ц.р., в год. 7-ій вечора, тут відбудеться Музично-вокальний Вечір.

У музичній частині програми цього Вечора візьмуть участь студенти Українського Музичного Інституту: Аніта і Вілліям Аєрбе — скрипка, кляса проф. Р. Венке. У вокальній частині програми виступлять: проф. Роман Левицький зі співом під звуки бандури, як також жіноче вокальне тріо при Осередку СУМ-А „Черемшина"; фортепіяновий супровід Соні Шереґ.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА РЕҐЕНА видав згоду на продаж Південній Кореї 36 модерних літаків типу Ф-16. До літаків буде долучене все додаткове устаткування й вони коштуватимуть 900 мільйонів долярів. З літаками відлетять до Південної Кореї американські інструктори й тренери, які вишколюватимуть корейців.

Роман Кобринський

КИТАЙСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА — СЬОГОДНІ

II

Оглядання Святині Неба — Тіян Тан, що становить найкращий зразок давньої китайської архітектури та є вершком її технічних досягнень, годиться дати першенство при огляданні Пекіну. Це група церемоніяльних будівель XV сторіччя, положених внутрі парку, обведеного муром, у південному Пекіні. Головна святиня — 32 метри висока, це гол молитви за добрий урожай, де імператор проводив кожного року перед веснянним зрівнанням дня і ночі, ніч в пості і молитві. Святиня спочиває на потрійній мармуровій терасі з балюстрадами і вісьмома рядами сходів. Вона є кругла формою і покрита потрійним дахом із ґлязурових синіх плиток, із золотою кулею на вершку. Ззовні святиня прикрашена червоними, синіми і зеленими барвами зі золотими узорами. Вона в цілості збудована з дерева, при чому тут не вжито ні одного металевого цвяха. Тим вона являється архітектурним шедевром світу. Має вона тільки один вхід від півдня, а в середині 24 дерев'яні колони в двох рядах, що представляють 12 місяців року та 12 годин дня. Вона ще має чє чотири червоні колони, що зображують чотири пори року. Пішовши в південному напрямі ми ввійшли до Святині Богів. Збудована вона в XVI сторіччі в цілості з дерева з дахом, із синіх плиток, зі золотою кулею на вершку. Пристанувши всередині при круглій стіні відгомону, можна шепотом змовити молитву, а голос вернеться вздовж муру з протилежної сторони. Пішовши в цьому ж парку в сторону південної брами, можна знайти круглий вівтар, де імператор приносив жертву богам під спів священиків, спалюванні кадила, під звуки ґонґу та ритуальної музики. Круглий вівтар має три тераси, що зображують людину, землю і небо. Коли імператор — „Син Неба" проходив із „Забороненого Міста" до Святині Неба на молитву, всі вікна і брами були замкнені, жадного гамору, ніхто з простолюддя та ніякий чужинець не мав дозволу оглядати цей похід. За імператором проходили у поході члени двору, жреці, урядовці, музики і жовніри, які охороняли похід.

Із давніх мостів в Пекіні є цікавий міст Марка Польо над рікою Йонґ Дінґ, з XIII сторіччя, описаний Марком Польо. Він має 11 луків і кам'яні колони по боках та постаті двох слонів на обох кінцях. Тут в 1937 році китайці відперли наступ японців під час китайсько-японської війни.

Зацікавлені в археологічних нахідках могли також оглянути розкопки з 1929 року в Джов Ков Діян, де найдено людські кості з-перед півмільйона років. Оглядати цей терен, однак, можна лише за окремим дозволом.

Огляданню „Забороненого Міста" ми присвятили цілий наступний день. Цей об'єкт — це символ монархії Китаю, яке постало на місці осідку монгольських володарів династії Юан XIII сторіччя; це місто відновив імператор династії Мінґ у XV сторіччі. Це комплекс палат на обширі понад сто гектарів, обведених десятиметровим муром з вежами на всіх чотирьох рогах. Довжина „Забороненого Міста" від входової брами до виходу займає 8 кілометрів. Тут 24 імператори династії Мінґ і Чінґ рядили державою на протязі п'яти сторіч, починаючи від XIV сторіччя до революції у 1911 році. Ніхто тоді не мав вступу до „Забороненого Міста" без окремого дозволу. Тут був центр, де вирішувано державні та господарські справи, тут назначувано особи на провідні пости в державі.

„Заборонене Місто" має шість головних палат і кільканадцять менших палаток, у яких дев'ять тисяч кімнат. Будова його тривала 14 років. Ми ввійшли крізь масивну браму Вумен, проведену крізь десятиметровий охоронний мур. Перед цією брамою імператори відбирали дефіляду армій, тут рішали вони про долю невільників та кожного року звідсіля проголошували новий календар, бо ця функція була застережена для імператора.

Ми перейшли Потік Золотої Води, через який перекинено п'ять мармурових мостів. Перед нами з'явились три величаві палати, а саме „Палата Найвищої Гармонії", „Досконалої Гармонії" і „Збереження Гармонії". На фронті палати — постаті левів з бронзи, символ потуги імперії. Перед палатою широка площа, що вміщує 90,000 осіб. У 1917 році тут відсвятковано закінчення Першої світової війни. Стеля у троновій залі спирається на 20 колонах, за троном є стіна зі сімома драконами, що символізують довговічність та єдність землі і неба. Імператор приймав тут закордонних гостей, відзначував Новий Рік, іменував військових лідерів та проголошував листу вчених, що пройшли державні іспити. Це все відбувалось із великою помпою і церемоніялом.

Наступна палата „Досконалої Гармонії" — це малий павільйон з троном та гарно різьбленим суфітом. Імператор приготовлявся тут до церемоній, що відбувались в Палаті „Найвищої Гармонії" Відтак оглянули ми Палату „Збереження Гармонії", де в троновій залі імператор приймав вчених, що перейшли іспити, при чому успішні кандидати одержували титул Джінші — науковця і були призначені на високі пости в уряді і адміністрації. Ця палата була також місцем бенкетів для закордонних емісарів і амбасадорів. Сьогодні зберігаються тут збірки домашнього влаштування, подарунки закордонних урядів, цінні старовинні вишивки й інше. За палатою є два ряди сходів з 17-метровою плоскорізьбою драконів, виритою в одному 250-тоновому бльоці з мармуру. Всі палати є відділені від себе площами прикрашеними численними сходами та ефектовними балюстрадами, що надають цілості імпозантного вигляду.

Чергова брама „Небесної Чистоти", з позолочуваними левами на фронті, веде до трьох дальших приватних палат імператора, де були спальні і де в голі „Мирної Єдности" видавано державні документи. Дальших 12 менших будинків вживано на житлові кватири і бібліотеку, за ними находився город з кількасотлітніми соснами та кипарисами, з водоспадами і скелями...Побіч на площі звертає на себе увагу плоскорізьба на 31 метр довга, що представляє дев'ять танцюючих драконів у різних кольорах і позах.

(Продовження буде)

ПОКАЗ УКРАЇНСЬКОГО ОДЯГУ В ЧІКАҐО

Чікаґо, Ілл. — В неділю, 5-го квітня ц.р., в год. 2-ій по пслудні тут, в залі СУМ-А при 2455 Захід Чікаґо авеню, Український Національний Музей влаштовує вперше під керівництвом музейного куратора Анни Кульчицької показ українського національного одягу з XIX і XX століть, як також стилізованого одягу на живих модельках. Проєкт і виконання одягів Анни Кульчицької. Під час виставки — солодке, чай і кава для учасників. Вступи: дорослі 5 долярів, молодь 3 доляри.

Український Конґресовий Комітет Америки
Відділ Іллінойс

подає до прилюдного відома, що

в суботу, 11 квітня 1981 р., о год. 6-ій веч.
в авдиторії Дому СУМ в Чікаґо, Ілл.
при 2457 В. Чікаґо вул.

відбудуться

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
Відділ Іллінойс

З НАСТУПНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Прийняття порядку нарад.
4. Затвердження і вибір комісій: Номінаційної, Верифікаційної і Резолюційної.
5. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних зборів.
6. Звіти Керівних Органів Відділу.
7. Дискусія над звітами.
8. Звіт Верифікаційної Комісії.
9. Уділення абсолюторії.
10. Вибір нових Керівних Органів Відділу.
11. Плян праці на наступний рік.
12. Звіт Резолюційної Комісії.
13. Внески й запити.
14. Закриття Загальних Зборів.

У Загальних Зборах прислуговує право участи з рішальним голосом: а) кожному платникові УНФонду й б) делеґатам від Товариств, що є членами Відділу УККА, при чому Товариства з числом членів до 100 висилають по одному делеґатові, а від кожних дальших початих 100 членів висилають по одному додатковому делеґатові. Делеґатами можуть бути тільки платники УНФонду.

XII Конґрес УККА схвалив, що працюючі особи повинні вплачувати Національний Даток у висоті не менше 25 дол. Національний Даток від осіб на пенсії встановлено у висоті 15 дол., а для студентів 5 дол.

ЗА УПРАВУ:

Д-р Мирослав Харкевич, в. р. *голова* — **Дмитро Багрій, в. р.** *секретар*

Чікаґо й околиця!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чікаґо, Ілл.

повідомляє, що

в п'ятницю, 10 квітня 1981 р., о год. 7-ій веч.
в Союзовому Домі в Чікаґо, Ілл.
при 845 Н. Вестерн Авеню

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів Округи

Участь в нарадах повинні взяти члени Окружної Управи, всі відділові урядовці та конвенційні делегати.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности Зборів.
3. Вибір президії.
4. Відчитання протоколу з останніх загальних зборів.
5. Звіт уступаючої Управи та Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами.
7. Уділення абсолюторії уступаючій управі.
8. Вибір нової Управи та Контрольної Комісії.
9. Внески, запити, різне.
10. Закриття нарад.

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний УНС
Олена Олек, головна радна УНС
Михайло Сорока, головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Сорока *голова* — **Степан Горалевський** *секретар*

Послання

(Закінчення зі стор. 1)

світі про збереження та зріст усіх Помісних Церков" (Декрет „Про Східні Католицькі Церкви").

Щоб поставити видимі знаки для патріярхату і помісности, — завжди маючи насамперед перед собою Церкву в Україні і керуючись пастирською журбою про неї, — ми тут в Римі, в Петровому граді, создали собор Св.Софії, оновили храм Жировицької Божої Матері, — свідка нашого воз'єднання в XVI ст.. — створили монастирську обитель св. Теодора Студита, створили осередок для науки — Український Католицький Університет — спадкоємця Богословської Академії, що має „собирати в розсіянні сущих" й виповнити порожнечу, створену цілковитим знищенням в Україні всієї богословської науки і її установ. Тим клали ми основи для патріярхату й помісности нашої Церкви для її рятунку з поглядом на її прийдешнє востання.

Справжнє зрозуміння і поступове здійснення наших змагань — бути собою, ми знайшли в теперішнього Святішого Вітця Івана-Павла II і показом цього є наші священні Синоди та недавній вибір двох Владик Українського Католицької Церкви: Архиєпископа-Митрополита Філядельфійського Кир Степана і Чікаґоського Єпископа Кир Іннокентія яким ми уділили хіротонію 1 березня 1981 році в соборі Св. Софії в Римі. Вони досі віддано працювали десятки літ на американській землі і вони добре вам відомі, бо разом з ними ви пережили радісні і трудні хвилини життя нашої Церкви по Другій світовій війні. Тому вітаємо з радістю цей вибір як Божу благодать для скріплення нашої Церкви в Україні і на поселеннях, для її духовної розбудови, єдности і благочестя у співпраці і ієрархічнім підчиненні Главі і Батькові нашої Помісної Церкви і її Священного Синоду, згідно із традиціями Києво-Галицької Митрополії у святій, вселенській і апостольській Церкві із Петровим Наслідником.

Нові наші Владики, приймаючи сьогодні у свої руки свій архипастирський уряд, прагнуть якнайбільше пізнати вас усіх і тому будуть вас відвідувати по парохіях, стрінуть вас при праці, будуть молитись з вами у ваших гарних храмах, звіщатимуть Вам Христову благовість, уділятимуть вам святі Таїнства, опікуватимуть нашу молодь по школах, відвідають хворих, будуть з вами, щоб бути всім для вас. А ви, дорогі браття і сестри, за словами св. Ігнатія, будете в їх особах бачити Христа.

Вони будуть провадити вас дорогою віри і чесноти до Бога, до неба, будуть вас скріплювати, просвічувати, підносити і рятувати. Всі мають право до їх любови, до їх праці й опіки. Всім вони хочуть служити, всіми займатись, щоб всіх позискати для Христа.

Приступаючи до своєї архипастирської праці, вони свідомі важкого завдання, але уповають на поміч Христа і Пресвятої Богородиці. Найбільшої помочі сподіваються вони від нашого духовенства, монашества і від мирян. Наші нові Архиєреї уповають на живу і практичну віру свого народу, на його прив'язання до рідної Церкви, на щире зацікавлення церковними справами. Вони очікують від вас глибокого зрозуміння нових завдань нашої Церкви на поселеннях і в Україні та й сподіваються, що ви, дорогі в Христі браття і сестри, жертвенно піддержите їх працю, їх діла, які мають на меті дальший ріст і розвиток нашої Церкви, „для вдосконалення святих на діло служби на будування Христового тіла" (Еф.4, 12).

Нехай ця історична подія скріплює ваші сили, щоб наше майбутнє оперти на довготривалій основі, якою є Христос (1 Кор.3,11), і на сильній та живій вірі. Нехай в цю історичну хвилину сплине на ваші родини і на ваші справи щедре Боже благословення, нехай ця подія влиє у ваші серця щастя, а в нашу спільноту мир і взаємне довір'я, єднаючи всіх у Христовій любові.

„Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого і Господа Ісуса Христа!

+Йосиф

Патріярх і Кардинал

У першу неділю Великого Посту дня 8-го 1981 року Божого при соборі Св.Софії в Римі.

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

у співдії

з 82-им Відділом СУА

запрошують на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ

ІРМИ ОСАДЦИ

ТОРОНТО, КАНАДА

ГРАФІКА — ОЛІЯ — АКВАРЕЛЯ

ВАКИ ПЕРЕЙМИ

ОГАЙО

РИСУНОК — ЛІТОГРАФІЇ — КЕРАМІЧНІ КАХЛІ

в неділю, 5-го квітня 1981 року, о год. 1-ій по пол., в Ґалерії ОМУА, 136 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

Виставка відкрита в будні — 6-8 веч., в суботу і неділю — 1-8 веч. і триватиме до 12-го квітня 1981 року.

Річні збори 339-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії

Філядельфія, Па. (с.г.)— У неділю, 22-го лютого ц.р., в домі секретаря Відділу Михайла Луцева відбулися річні збори 339-го Відділу Братства св. Василія.

За згодою присутніх членів обрано президію в складі: Дзундза—предсідник, і Мирослав Кушнір—протоколянт. Тому що голова Відділу Володимир Риндич був перешкоджений, то за загальну працю у Відділі звітував секретар М.Луців.

Він відчитав протокол з останніх річних зборів, який зібрані схвалили без поправок, а відтак інформував про всі ділянці праці. За його словами, Відділ нараховує 85 членів, а в тому—18-ро дітей. У звітовому році Відділ збагатився на два члени. Він також інформував, що в 1980 році вислав до Канцелярії УНСоюзу 3,552 дол. членських вкладок.

Секретар похвально висловився про відвідини окремих членів, коли йому приходилось збирати членські вкладки. За його словами, цей контакт із членами є запорукою братерства.

Звіт секретаря доповнив касир Іван Дзундза, який поінформував, що був у постійному контакті зі секретарем, і вони спільно вирішували всі важливі справи.

По звітах присутні члени висловили признання Управі Відділу за добру працю, а відтак приступлено до вибору нової Управи на 1981 рік. Управу обрано у такому складі: Мирослав Кушнір—голова; Михайло Луців—секретар; Роксоляна Луців—заступник секретаря, і Іван Дзундза—касир. Номінаційну комісію очолила Дзвінка Швед.

По виборі Управи до слова запрошено союзовного організатора Степана Гавриша, який привітав новообрану Управу й побажав їй успішної праці. Відтак він пригадав, що це—68-ма річниця 339-го Відділу, який засновано 1-го січня 1913 року. Він подякував секретареві Відділу за гарну співпрацю з Округою, а потім поінформував присутніх про працю УНСоюзу, заторкнувши всі ділянки, а головно організаційну.

Доповідач закликав новообрану Управу виконати свою квоту, а саме—придбати 10 нових членів. Якщо всі Відділи у Союзі, яких є 450, придбають по десять членів, то втрат не буде, а буде тільки зиск.

Після доповіді С.Гавриша відбувся обмін думок на різні союзові теми.

Наради закінчив новообраний голова М.Кушнір подякою за довір'я, який запевнив присутніх, що члени Управи докладуть усіх старань, щоб придбати 10 нових членів, а потім запросив всіх на чай й солодке, що приготувала молода господиня дому Роксоляна Луців.

Перспективи УТГІ

У 1982 році Український Технічно-Господарський Інститут відзначатиме 60-річчя свого існування. Він був створений у квітні 1922 року в Празі як висока технічна школа. Підтриманий матеріяльно чехословацьким урядом УТГІ випустив сотні дипломованих інженерів, які пішли працювати за фахом.

Після війни УТГІ переїхав до Німеччини і тут у Регензбурзі (пізніше в Мюнхен)), визнаний американською військовою владою, розгорнув навчальну й наукову діяльність. Але виеміґрування за океан значної частини професури й студіюючої молоді унеможливило продовження педагогічної діяльности УТГІ. Він переключається на науководослідницьку діяльність в галузі технічно-економічних наук.

Вміжчасі, завдяки жертвенності Ієрарха Української Католицької Церкви Патріярха й Кардинала Йосифа Сліпого, у Мюнхені придбано будинок для Українського Вільного Університету, де дістав приміщення і УТГІ, але з умовою що третину бюджету покриватимуть внески українських жертводавців.

Для пожвавлення роботи УТГІ він почав періодичний двомісячник „Бюлетеня УТГІ", як науково-інформаційний часопис. Досвід Видання „Бюлетеня" УТГІ" показав, що він може стати таким органом науково-технічної думки в галузі совєтознавства, якого в певній частині неспроможні замінити совєтознавчі часописи західніх країн. Українські науково-технічні сили в діяспорі спроможні організувати таку інформацію про СССР, яка була б важливим і незамінним доповненням до власних дослідів західніх науковців в цих галузях в Україні і тим зв'язувала б їх тісніше з технічно-господарським життям на рідних землях.

УТГІ, разом зі своїм „Бюлетенем", скупчував би навколо себе українських науково-природничо-технічних фахівців в діяспорі, які не мають діючих наукових центрів їхнього профіля і тому швидко асимілюються і можуть бути втрачені для української справи. Особливо це торкається молодих, народжених вже поза Україною фахівців, яких можна і треба зберегти для української справи.

Щоб виконати перелічені вище завдання, ректорат УТГІ закликає українське громадянство, зокрема українські господарські установи, кооператорів, купців, інженерів, лікарів та підприємців підтримати фінансово видавничу і наукову діяльність УТГІ.

Ректорат УТГІ

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, що Служба іміґрації і натуралізації постановила депортувати усіх нелегальних еміґрантів з Гаїті, які у числі 4,785 осіб прибули до З'єднаних Стейтів Америки в половині 1980 року і в перших трьох місяцях 1981 року.

В пам'ять Дорогої мені

бл. п. Климентини Зиблікевич

складаю 30.00 долярів на цілі СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛИПИНСЬКОГО.

Опечаленим мужеві Євгенові і Синам висловлюю глибоке співчуття.

Ню Йорк, Н. Й. — Тетяна БОГАЧЕВСЬКА

Президія Конференції Українських Політичних Партій і Організацій (КУППО)

висловлює глибокий смуток з приводу передчасної смерти



бл. п.

ДЕМЕНТІЯ СИДОРОВИЧА МЕЛЬНИКА

Голови Союзу Земель Соборної України (Селянська Партія) в США — члена КУППО — та висловлює своє щире співчуття членам і симпатикам СЗСУ (СП).

Покійний Д. С. Мельник належав до загально-шанованих громадсько-політичних діячів, що постійно прагнув до об'єднання всіх українських демократичних сил у одному всенаціональному центрі та віддано працював для цієї ідеї.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

За Президію КУППО:

М. ВОСКОБІЙНИК, Голова
В. ПРОЦИК, Секретар



З великим жалем повідомляємо Друзів і Знайомих, що 30-го березня 1981 року, з волі Божої, відійшла у Вічність, наша Найдорожча МАМА І БАБУСЯ

бл. п.

АННА ЧУБЕНКО

ПАНАХИДА в середу, 1-го квітня 1981 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Е. Бизуб, 54 Wheler Ave., в Картеред, Н. Дж.

ПОХОРОН в четвер, 2-го квітня 1981 р., о год. 9-ій ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Димитрія, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тяжким горем прибиті:

син — о. ТАРАС ЧУБЕНКО з дружиною МАР'ЯННОЮ
внуки — ТАРАС, ФЕДІР, ГРИГОРІЙ І ПЕТРУСЬ
та ближча і дальша Родина в Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

ГАЛИНИ ОВСІЄНКО-ВОЛХОВСЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у вівторок, 31-го березня 1981 р., ранком, в церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.;

в суботу, 4-го квітня 1981 року, о год. 10:30 ранку, в катедрі св. Володимира, 160 Вест 82-га вул. в Ню Йорку, Н. Й.;

ПАНАХИДА буде відправлена в суботу, 4-го квітня 1981 року, о год. 1:30 по пол. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПРИЯТЕЛІ І ЗНАЙОМІ ПОКІЙНОЇ

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ ДО ВІЧНОСТИ
нашого Найдорожчого ТАТА Й ДІДУНЯ

бл. п.

д-ра АДОЛЬФА СЛИЖА

б. судді у Львові, Белзі, правного дорадника переселенчого табору Мюнхен-Фрайман, громадського діяча

та

ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ ДО ВІЧНОСТИ
нашої Найдорожчої МАМИ Й БАБУНІ

бл. п.

ОЛЬГИ СЛИЖ
з ЖОЛКЕВИЧІВ

почесної членки Марійської Дружини при церкві св. Юра в Ню Йорку,

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в понеділок, дня 6-го квітня 1981 року:

в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й., о год. 7:15 рано;
в церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж., о год. 9-ій рано;
в катедрі св. Миколая в Чікаґо, Ілл., о год. 8:45 рано;
в церкві св. Покрови в Торонто, Канада;
в церкві св. Івана Хрестителя в Мейсвил, Па., о год. 8:30 рано.

Про ласкаві молитви просять:
сини — АНТІН І ВОЛОДИМИР СЛИЖІ з ДРУЖИНАМИ Й ДІТЬМИ
доньки — МАРІЯ ФІШЕР, ЯРОСЛАВА ПАНЧУК, ДАРІЯ САМОТУЛКА з ЧОЛОВІКАМИ Й ДІТЬМИ

В пам'ять Незабутніх Батьків, складаємо 1,000.00 дол. на Український Інститут при Гарварді.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
та
УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „СМОЛОСКИП" ім. В. СИМОНЕНКА

запрошують українське громадянство на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

З НАГОДИ ПОЯВИ

другого тому

ТВОРІВ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО

У програмі: виступ головного редактора творів М. Хвильового Г. Костюка, голови ОУП „Слово" О. Тарнавського і уповноваженого В-ва „Смолоскип" А. Фединського.

У мистецькій частині виступлять: з читанням творів М. Хвильового — М. Гарасовська, Е. Белюц і О. Журба; композитори Л. Вербицький і Р. Бородієвич; співачки О. Гевка і М. Домбачевська.

Після закінчення Вечора — товариська гутірка і перекуска з вином і кавою.

Літературні Вечорі відбудуться:

Ню Йорк: субота, 4 квітня 1981 р., год. 3:30, заля Українського Інституту Америки, 2 Е. 79-та вулиця.
Вечір почнеться ТОЧНО, щоб своєчасно закінчити і уможливити бажаючим вспіти на КОНЦЕРТ „ДУМКИ".

Філядельфія: неділя, 5 квітня 1981 р., год. 3:00, заля Українського Культурно-Освітнього Центру, 700 Седар Рд.

Чікаґо — субота, 23 травня, **Детройт** — неділя, 24 травня (програма у цих двох місцевостях — відмінна. Слідкуйте за повідомленнями).

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УРДП

висловлює глибоке співчуття Членам і Симпатикам братньої нам Організації Союзу Земель Соборної України (Селянська Партія) з приводу невіджалуваної смерти її Голови на Америку



бл. п.

ДЕМЕНТІЯ СИДОРОВИЧА МЕЛЬНИКА

провідного діяча цієї партії, невтомного і жертвенного трудівника на громадському, політичному й церковному полі української діяспори.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

За ЦК УРДП:

М. ВОСКОБІЙНИК, Голова
О. КОНОВАЛ, Генеральний Секретар

Передвиборчі...

(Продовження зі стор. 2)

тичної партії і є одним з провідників „еврокомунізму". І хоча він щиро обіймався з Брежнєвим, як це мало бути на останньому XXVI конгресі компартії СССР в Москві, він часто критикує режим Совєтського Союзу. Марше гостро осуджує переслідування інтелектуалів у СССР і як відомо, це саме він допоміг українському математикові Леонидові Плющеві в його гострій критиці совєтського режиму, поручивши його лівим групам у Франції та інших країнах Західньої Европи як досвідченого совєтознавця.

Але в останніх роках значення французької компартії значно послабло і Марше не тільки не має ніяких виглядів на вибір, але йому також поважно загрожує втрата провідництва у французькій компартії.

Річ безперечна, що виборча гра відбудеться між Жіскаром і Шіраком, які командують мільйонами французьких виборців. Прихід консервативного президента в Америці вже має і матиме вплив на рішення французьких виборців, маючи на увазі більш інтимні і більш щирі відносини між традиційно-заприязненими Америкою й Францією.

Франція має рівнож ряд великих економічних труднощів таких, як: безробіття, інфляція, проблеми великих міст та тероризм. Але в цій країні наступило поліпшення відносин, головно зі Західньою Німеччиною, Італією і Еспанією, з якою Франція не мала добросусідських спосунків від часу, коли генерал Фрасіско Франко виграв громадянську війну в Еспанії у 1938 році.

Українці Фльориди при будові наукової твердині в Гарварді

ЧАРІВНИЙ ДЕНЬ ЗГОЛОШЕННЯ ПОНАД 100.000 ДОЛЯРІВ ПОЖЕРТВ

Як виявляють записки й пам'ять перших піонерів, що почали організовано збирати пожертви на Фонд Катедр Українознавства (ФКУ) при Гарвардському університеті в соняшній Фльориді, місцевий комітет ФКУ в Маямі зібрав біля 50.000 долярів до кінця 1979 року.

В цій сумі була вже включена перша княжа пожертва сл.п. Еви Сташків, що за свого життя жертвувала 20 тисяч долярів на Український Гарвард, а в додатку залишила ще коло 50.000 долярів під опікою 17 Відділу Союзу Українок Америки в Маямі на стипендійні цілі.

З цього стипендійного фонду сл.п. Е. Сташків 17 Відділ СУА виплатив дві стипендії науковим співпрацівникам Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ) 13 тисяч долярів — 9.000 дол. на працю д-ра Зенона Когута та 4.000 дол. для Надії Світличної.

Отже з 50 тисяч долярів пожертв, зібраних у Маямі й околиці до кінця 1979 р., дві третини походили з княжого дару сл.п. Е.Сташків. За її прикладом пішла ще одна членка СУА, сл.п. Олена Опір, яка пожертвувала на Український Гарвард 7 тисяч долярів та залишила ще 5.000 дол. на стипендійні цілі.

Світлі постаті цих двох українських жінок, представниць „старшого" покоління й „старшої" української еміграції як в Америці, так і Фльориді, не могли не мати впливу на щораз то більш зростаючу українську громаду на Фльориді.

Їх незвичайний і світлий приклад жертвенности на українську науку мусів заохотити і тих звичайних, скромних, пересічних, небагатих пенсіонерів, втікачів із зимної півночі, перелетних „снігових птиць" з Канади й північних стейтів Америки, і тих, які завдяки своїм здібностям, досвідові чи щастю можуть похвалитися поважними фінансовими дорібками.

У висліді збіркова акція на ФКУ в Маямі й околиці пожвавилась. До помочі місцевому комітетові ФКУ в Маямі приступили з початком 1980 року нові перелетні „снігові птиці" з півночі - Богдан Дейчаківський з Лорейн Огайо, і Богдан Катамай з Філядельфії, Пенсильванія.

Ці два Богдани, відмолодившись на лоні тропікальної природи під благодайним сонцем полудново-східньої Фльориди кинулись до праці з новим запалом, даючи бажаний перепочинок членам місцевого комітету ФКУ: Миколі Ракушеві, Стефанові Венгльовському та Соні Микитці, які трудилися кілька років.

Вже в березні минулого року у співпраці з 17-им Відділом СУА на бенкет і концерт з нагоди Дня Союзянки запрошено з Українського Гарварду Надію Світличну й д-ра Романа Процика, молодого ентузіяста ФКУ, щоб заохотити маямську українську громаду до ще більшої жертвенности на ФКУ.

Це вони обоє з успіхом виконали. І хоч дещо пізніше в тому ж році вдарили навіть нашу соняшну й теплу Фльориду холодні буревії непорозумінь як між нишими найновішими іміґрантами-дисидентами, так і між деякими з них і частиною нашої спільноти; а ще пізніше — громи розбиття УККА — нашої всеобіймаючої репрезентації, будованої й консолідованої так запопадливо впродовж 40 років — то помимо цих ударів, які паралізували багато ідейних починів нашої спільноти, наша громада в Маямі й околиці підвищила вклад у будову Українського Гарварду до понад 76 тисяч долярів.

Хоч яким важким був 1980-ий рік для ідейної праці й жертвенности в користь української науки серед розбурханих пристрастей всередині нашої громади, хоч приходилось часто просити, переконувати, а то й приязно сваритися в обороні конечности використання великих можливостей ставити українську науку в „народів вольних колі" через Гарвард, то все ж працівники ФКУ приготовляли себе й громаду до посиленої акції на наступний сезон пожвавленої громадської діяльности — до весни 1981 року.

Всі приготування увінчалися успіхом одного чарівного дня маямської української громади — в неділю, 8 березня 1981 року, коли і відбувся бенкет-концерт у користь Українського Гарварду.

Заповідали його місяць наперед летючки про значення й потреби цієї твердині української науки, роздавані під обома українськими церквами — католицькою і православною, та в обох українських домах — в Українському Американському Клюбі в Маямі й Українському Культурному Центрі в Голівуді.

Були теж розіслані ці заклики поштою на біля сто приватних адрес. Роздано друкований список дотеперішніх жертводавців. Заповідали цей день обидва пароxи обох церков з амвонів.

І хоч ціна на бенкет була 25 долярів від особи — нечуване досі в нашій громаді, то на бенкет з'явилося 150 осіб.

Програму відкрив голова місцевого відділу ФКУ С. Венгльовський. Молитву переввів о. І.Ричкун, ЧСВВ. Дальшу програму вів Б.Катамай. Смачний обід приготували знову членки 17-го Відділу СУА під проводом Люби Кобрин і фахового кухаря Михайла Штиги.

Помагали пані: С. Микитка, Н.Спас, В.Гарасим, І.Ракуш, Н.Дячук, Ґелембин, Гарасим, Спас, Кучкуда — голова Відділу, Сорочак, Гарматий, Бацвин, Маринюк і Венгльовська. Щира вдячність їм усім від 150 гостей.

По обіді головні промови виголосили директор централі ФКУ Богдан Тарнавський з Кеймбриджу, осідку Гарварду, й організаційний референт ФКУ інж. Василь Лагошняк з Клівленду.

По ефектовних і глибоких змістом промовах подали особисті свідчення про важливість Українського Гарварду для української молоді, народженої вже в Америці, Діна Кучкуда й Андрій Ґелембин, студенти минулорічної літньої Гарвардської школи українознавства.

Для розваги тріо сестер Максимович, дочок Тараса Максимовича, голови філії УККА й Українсько-Американськго Клюбу, проспівали милозвучно „Ой, закувала та сива зозуленька", і в асисті Мекея й А.Ґелембина затанцювали „Полтаву" й „Ножиці".

Письменниця, поетеса, декляматорка й акторка Е. Кулик продеклямувала свою власну в соборницькому дусі написану поему „Анничка".

По короткій розвазі Б. Дейчаківський прочитав список маямських дотеперішніх меценатів ФКУ, що жертвували вже тисячу й більше долярів, і закликав до зголошень нових пожертв.

Слово забрав голова Т-ва сеньйорів Козира й передав чека на 1000 долярів від цього товариства.

Друге слово забрав Микола Ракуш і в імені своєї дружини Ірини й своїм власнім зголосив 50-тисячну фундацію на цілі Українського Гарварду.

Це проголошення заскочило й сколихнуло всіх гостей, що привітали його повстанням з місць і довгими оплесками й овацією. По кількахвилинному захопленні княжим даром відомого філантропа М.Ракуша сипались зголошення підвищень попередніх пожертв з сотні до п'ятсот долярів, з п'ятсот — до тисячі, з однієї тисячі — до двох тисяч, з двох тисяч — до п'яти тисяч.

І зголошення нових пожертв. Посипались вони так швидко, що ледве встигали їх записувати!

Промовив теж гість з Атланти Ярослав С.Мазур в імені своїх братів Володимира в Пітсбурґу, ПА, Богдана в Страсбурґу, Н.Й., і сестер: Анни Міллер у Фладельфії, Осипи Коста й Стефанії Катамай з околиць Маямі, й проголосив їхню фундацію на Український Гарвард, починаючи сумою 20 тисяч долярів, у вдячну пам'ять їх матері сл.п. Анни з Гайдуків і Сильвестра Мазурів, померлих у Пітсбурґу.

Цю фундацію проголосив він в Атланті, де живе, але бажав проголосити й у Маямі, бо тут зродився задум цієї фундації в родинних розмовах із швагром Б.Катамаєм і тут живуть тепер дві його сестри.

Коли закінчено зголошування пожертв, виявилось, що в додатку до фундацій зголошено ще понад 30 тисяч долярів від десятків давніших й нових жертводавців.

І так жертвенність нашої громади на Український Гарвард піднесено вже до понад 176 тисяч долярів, хоч рік цей ще молодий і є ще багато часу на збагачення цієї суми ще в цьому році.

Богдан Катамай

Напередодні...

(Продовження зі стор. 2)

диційні просфори, прогулянки кораблем, новорічні балі та вечірки. Змінилися часи та обставини, а з ними — стиль та рівень життя наших поселенців з іншими вимогами. Та все ж таки існує щось, що не змінило у загальному обличчя „Думки", — це любов до рідної пісні, яка жевріє у серці кожного члена і членки хору та збуджує ентузіязм і в не завжди відрадних умовах додає сили до праці.

„Думкарі" — це люди різного віку, різних політичних переконань, професіонали, студенти, господині та цілі родини, з'єднані любов'ю до рідної пісні. З'їжджаються на співанки автами, підземками, автобусами з далекого Гемпстеду, Йонкерсу чи й Ню Джерзі; всі Марусі, Віри, Олі, Романи, Васильки та Ігори (бо в „Думці" ввелася товариська атмосфера співочої родини), щоб спільно, хоч і втомлені працею і наукою, попрацювати над репертуаром.

Піддержувати ентузіязм та підсилювати всежевріючі вогники серед хористів допомагає „Думці" її теперішній диригент Семен Комірний, при тісній співпраці енергійного голови Ігора Раковського та управи хору. С. Комірний здобув свою музичну та диригентську освіту в Україні. Обсервуючи його, можна ствердити, що він привіз з України те, що не кожний може тепер привезти: любов до української культури й пісні. Ця любов допомагає йому передати хористам в правильній інтерпретації все: від молитовного спокою й божественности в релігійних творах до грімкого акорду вічно живих сильно патріотичних творів до слів Т. Шевченка або лірику нелегких до виконання народних пісень, що віддзеркалюють психіку українського народу. Завдяки йому, „Думка" зараз є одним із найкращих українських мішаних хорів у діяспорі.

Помимо того, що члени хору „Думка" відчувають, що українська громада не завжди ставиться із зрозумінням до їхньої праці, вони сподіються, що в ювілейному концерті в Ню Йорку в суботу, 4-го квітня, у прекрасній залі Купер Юніон їх щиро привітають. Там хор вперше виступить у нових стилізованих одягах проєкту Оксани Лобачевської.

Сподіємося, що в наслідок наполегливої праці „Думка" докаже, що вона живе, творить і співає у тісній співпраці з молоддю та передає співочу „думкарську" традицію представникам молодшого покоління.

Проф. В. Маркусь у західній Канаді

Старанням Канадського Інституту Українських Студій д-р Василь Маркусь, професор політичних наук в Лайола університеті в Чікаго, відвідав з початком місяця березня ц.р. такі наукові осередки на заході Канади: університет в Едмонтоні разом з Канадським Інститутом Українських Студій, а потім Саскатунський та Манітобський університет. В цих осередків він виступив з доповідями на теми — „Церква і держава на Русі", „Міжнародний правний статус УРСР", а у Вінніпезі доповідав також про „Сучасний рух спротиву в Україні і Шевченко".

Остання доповідь була виголошена на Шевченківській сесії УВАН 6-го березня, а 5-го березня він доповідав в Манітобському університеті на семінарі про „Міжнародний правний статус УРСР". Семінар цей влаштував Славістичний департамент під керівництвом проф. Я.Розумного. Крім виступів перед авдиторіями д-р В.Маркусь мав інтерв'ю на радійових і телевізійних станціях. У Вінніпеґу він виступив на 13-му каналі СіКейеНДі на програмі о.митр. С.Іжика та дав довге інтерв'ю для радіостанції СіКейДжейеС. Наукові доповіді гостя з Чікаґо втішалися популярністю та численною присутністю слухачів. Доповідач зумів внести нові і свіжі думки до порушених тем.

На окрему увагу заслуговує його виступ у Вінніпеґу на Сесії УВАН, де він в 75-хвилинній доповіді з'ясував вплив Шевченка на поетів шістдесятих років та творче спрямування Кобзаря в ідеологічній та політичній праці т.зв. дисидентів, цебто обговорив значення Шевченка в сучасному русі спротиву в Україні. Оригінальність теми та доступність її форми спричинилися до кращого розуміння Шевченка та його усучаснення, як це сказав д-р М.Марунчак в подяці від УВАН авторові. Сесію проводив о. д-р О.Баран.

В Едмонтоні д-р В.Маркусь відбув також довші наради з Дирекцією КІУС в справі редаґування англомовної Енциклопедії Українознавства. Як відомо, д-р Маркусь від довшого часу співпрацює з головним редактором ЕУ проф. В. Кубійовичем над викінченням україномовної Енциклопедії. Останьо є він також заанґажований в редаґуванні англомовного видання ЕУ і для цієї цілі він бере теж дворічну університетську відпустку та якийсь час перебуватиме в Сарселі.

Моногранність науково-дослідної праці д-ра В.Маркуся дозволили йому також на зустрічі з діячами патріярхального руху у всіх трьох згаданих осередках. В Едмонтоні він зустрівся з членами Крайової Ради, а в Саскатуні і Вінніпеґу з мирянським патріярхальним активом. Головною темою його зустрічей була підготова до 1000-ліття християнства в Україні, як також видання низки публіцистичних і наукових праць з цієї нагоди.

В дні 8-го березня д-р В.Маркусь закінчив свою вісімденну подорож по Канаді і відлетів з Вінніпеґу до Чікаґо.

М.Мар.

„Скрипаля на даху" поставлять у Факс Чейсі

Факс Чайс, Па. — Як повідомляє Сестра Доротея Анна, ЧСВВ, речник Академії св. Василія, української католицької середньої школи для дівчат, тут, у п'ятницю, суботу й неділю, від 3-го до 5-го квітня, ц.р., кожного вечора о 7:30 годині ставитиметься славнозвісна в Америці, музична п'єса з жидівського життя в колишній царській Росії „Скрипаль на даху". У виставі беруть участь 52 виконавці — учасниці з висиліянської Академії і школярі-хлопці з сусідніх шкіл. В головних ролях виступлять: Володимир Р. Стасюк, Дія Прончик і Віра Пришляк.

Музичне виведення п'єси спочиває в руках Сестри Джермайни, ЧССВ; режисеруватиме Франсес Соєр; постановка — Джудіт Рірдон. Автентичні костюми для доби виконано під керівництвом Мері-Рут Беннон. Про декорації й оформлення сцени подбали батьки учнів-учасників. Також беруть участь танцюристи з укріанського танцювального ансамблю СУМ-А з Філядельфії під керівництвом Ярослава Федоричука.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ЖУРБА, член УНС Відд. 155 Запорозька са Шевченка в Провіденс, Р. Ай., помер 13 січня 1981 р. на 85-му р. життя. Нар. 1894 р. в Забитець, Гусатин, Україна; членом УНС став у 1915 р. Залишив у смутку двох синів, 4 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 16 січня 1981 р. на українському цвинтарі св. Івана в Камберленд, Р. Ай.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Василик, секр.

МЕРІ КОЛОДІЙ, членка УНС Відд. 155 Запорозька Січ, померла 15 січня 1981 р. на 83-му р. життя. Нар. 1898-го року в ЗСА; членкою УНС стала у 1916 р. Залишила у смутку Анну Дячишин. Похорон відбувся 17 січня 1981 р. на укр. кат. цвинтарі в Перт Амбой.

Вічна Їй Пам'ять!
Меланія Лоренс, секр.

ВОЛОДИМИР ШЕЛЕВА, член УНС Відд. 128 ім. Тараса Шевченка в Кліфтон Гайтс, Па., помер 27 січня 1981 р. на 56-му р. життя. Нар. 1925 р. в Кліфтон Гтс, Па.; членом УНС став у 1961 р. Залишив у смутку Андрія Шелева. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Врона, секр.

МАРІЯ БІЛЕНЬКА, членка УНС Відд. 148 Голі Вірджін в Балто, Мд., померла 12 лютого 1981 р. на 87-му р. життя. Нар. 1894 р. в Мадирщині; членкою УНС стала в 1919 р. Залишила у смутку 8 дорослих дітей: Івана, Вілліяма, Михайла, Джеймса, Петра, Юрія, Антона і Гелену Вайсгар. Похорон відбувся 15 лютого 1981 р. на цвинтарі Голі Крос, Балто, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!
Павлина Шнайдер, секр.

ЙОСИФ МОРОЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 94 ім. М. Шашкевича в Гамтрамк, помер 30 грудня 1980 р. на 87-му р. життя Покійний народився 1893 р. в Україні; членом УНС став у 1919 р. Залишив у смутку сина Доналда з дружиною, 2 внучки і 2 правнуків. Похорон відбувся 2 січня 1981 р. на цвинтарі Мт. Олівит, Детройт.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

КАТЕРИНА ЗЕПКО ҐАЛАТІЙ, членка УНС Відд. 180 ім. Івана Франка в Акрон, Огайо, померла 14 січня 1981 р. на 71-му р. життя. Нар. 1909 р. в Донора, Пенсильвенія; членкою УНС стала у 1934 р. Залишила у смутку чоловіка Антона, дочку Каролину, брата і п'ять сестер та 2 внуків. Похорон відбувся 17 січня 1981 р. на цвинтарі Голі Крос в Акрон, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Ґеновефа З. Жеребняк, секр.

АНАТОЛЬ ВАСИНЧУК, член УНС Відд. 114 св. Володимира в Чікаґо, помер 2 грудня 1980 р. на 68-му р. життя. Нар. 1913 р. в Києві, Україна; членом УНС став у 1960 р. Залишив у смутку дружину Ірену-Ольгу, дочку Гелену і братів Віктора й Івана. Похорон відбувся в Роземонт, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ БАПКО, членка УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, померла 13 лютого 1981 р. на 72 р. життя. Нар. 1910 р. в с. Лисятичах, пов. Стрий, Україна; членкою УНС стала 1950 р. Залишила у смутку дві дочки: Стефанію і Маланію, 5 внуків, три прийняті доні, трьох братів і сестру в Україні. Похорон відбувся 16 лютого 1981 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 5-го КВІТНЯ 1981 р.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Річні збори Т-ва ім. Ольги Басараб 47-ий Відд., о год. 12:30 по пол. в церковній залі при 1826 Кенморе Аве. — Управа.

НЕДІЛЯ, 12-го КВІТНЯ 1981 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці 36-ий Відд., о год. 1-ій по пол. в кафетерії Школи св. Йосафата при 940 Рідж Ровд. Проситься всіх членок взяти участь у зборах та вирівняти належні вкладки. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд., о год. 1:30 по пол. в кафетерії Школи св. Йосафата. Є важні справи до полагодження. Проситься чл. прибути. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

REAL ESTATE

• HELP WANTED • • FEMALE •

•FUNERAL DIRECTORS•